ἐντὸς πλαισίου ἐγκοίλου καὶ τὰ γράμματα ΑΑ· τέλος δὲ Γοργόνειον κατὰ τὴν ἄνω δεξιὰν γωνίαν[1].

Κ. Δ. ΜΥΛΩΝΑΣ

ΣΥΜΒΟΛΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΩΡΙΝΩΝ ΠΛΙΝΘΩΝ ΤΟΥ ΣΤΕΡΕΟΒΑΤΟΥ ΤΗΣ ΠΡΟΝΑΟΥ ΣΤΟΑΣ ΤΟΥ ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ ΝΑΟΥ.

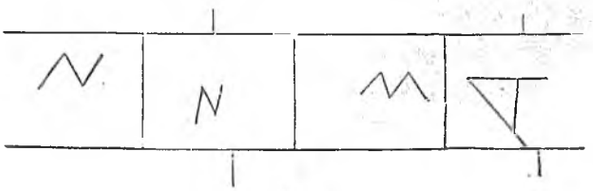

1.

2.

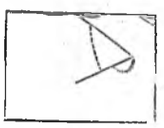

3.

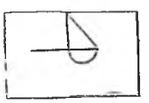

4.

5.

6.

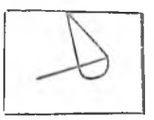

7.

8.

Καὶ ἐπὶ τῶν πωρίνων πλίνθων τοῦ στερεοβάτου τῆς Προνάου Στοᾶς τοῦ ἐν Ἐλευσῖνι ναοῦ ἱκανὰ εὕρηνται ἐγκεχαραγμένα σύμβολα ἢ γράμματα, οἷα καὶ ἀλλαχοῦ πολλάκις παρετηρήθησαν (Steinmetzerzeichen, Versatzmarken). Τὰ ὑπ' ἀριθ. 1 εὕρηνται οὕτω κατὰ σειρὰν ἐν τέσσαρσι κατὰ συνέχειαν πλίνθοις τοῦ δευτέρου δόμου, ἤτοι τοῦ ἀμέσως ὑπὸ τὴν εὐθυντηρίαν, τῆς μεσημβρινῆς τοῦ στερεοβάτου πλευρᾶς· ἐν ἑτέραις δὲ πλίνθοις τῆς αὐτῆς πλευρᾶς εὕρηνται τὰ ὑπ' ἀριθ. 4 καὶ 5· τὰ ὑπ' ἀριθ. 2, 3, 6 καὶ 7 ἐλήφθησαν ἐκ πλίνθων τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς· ἐκ δὲ τῆς βορείας τὸ ὑπ' ἀριθ. 8· ἀπεικονίσθησαν δὲ ἐν τῷ παρατεθειμένῳ ξυλογραφήματι εἰς τὸ $^1/_{30}$ τοῦ μεγέθους των, ὡς πιστότατα, ἐνῷ, ὡς εἰκός, αἱ φέρουσαι αὐτὰ πλίνθοι οὐχὶ πανομοιοτύπως, ἀλλ' ἐν τῷ ἁπλῷ διαγράμματι τοῦ σχήματός των ἐξεικονίσθησαν. Ἐκτὸς τῶν ἐνταῦθα εἰκονιζομένων καὶ ἄλλα ἐννέα παρετηρήθησαν ὑπ' ἐμοῦ μέχρι τοῦδε τὰ αὐτὰ ἐπαναλαμβάνοντα σχήματα καὶ πάντα ἐπὶ τῶν μικρῶν τὰς διαστάσεις καὶ σχεδὸν τετραγώνων πλίνθων, οὐδὲ ἓν δὲ εἰσέτι ἐν τοῖς πλίνθοις τοῦ στερεβάτου τοῦ Σηκοῦ. Ἡ ἐγχάραξίς των, ὡς εἰκός, ὄχι ἐπιμελής, ἔχει βάθος 0,01 - 0,02 Γ. Μ.[1] Ὅτι ἐκ τούτων τῶν σημείων, ὅσων ἐννοεῖται τὸ γραμματικόν των σχῆμα εἶναι σαφές, (τὸ ὑπ' ἀριθ. 5, ὅπως νῦν ἐν τῷ λίθῳ σώζεται, δὲν φέρει βεβαίως σχῆμα γράμματος τοῦ ἑλλ. ἀλφαβήτου, εἴτε καθ' ἑαυτὸ εἴτε μετ' ἄλλου συμπεπλεγμένου) δὲν δικαιούμεθα νὰ ἔλθωμεν εἰς χρονολογικὰ συμπεράσματα περὶ τῆς οἰκοδομῆς οὐδὲ τοῦ στερεοβάτου αὐτοῦ τῆς Προνάου Στοᾶς διάφορα ἐκείνων, εἰς ἃ μᾶς ἄγει ὁ ὅλως ἄλλος τρόπος τῆς οἰκοδομίας αὐτῆς καὶ ἡ ῥητὴ τοῦ Βιτρουβίου μαρτυρία, δὲν χρήζει νομίζω πολλῶν λόγων εἰς ἀπόδειξιν. Ἡ ἐμφάνισις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8, ὅπερ ἀληθῶς ἔχει τὸ σχῆμα ἀρχαϊκοῦ Σῖγμα ἢ Νῦ ἀπὸ τῶν δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερὰ γεγραμμένου, δὲν εἶνε πρὸς τοῦτο ἀποχρῶν λόγος, δύναται δὲ νὰ ἐξηγηθῇ διὰ τῆς ὑποθέσεως ἢ ὅτι ἡ φέρουσα αὐτὸ πλίνθος ἐλήφθη ἐξ ἄλλου ἀρχαιοτέρου οἰκοδομήματος, ἢ ὅτι οὐδ' εἶναι ὅλως γράμμα, ἀλλ' ἁπλοῦν σημεῖον, ἢ καὶ ἄλλως πως ἴσως· πάντα δὲ τὰ λοιπὰ κάλλιστα δύνανται ὡς γράμματα ν' ἀναχθῶσι διὰ τὸ σχῆμά των εἰς τοὺς μετ' Εὐκλείδην χρόνους.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

Ἐν Ἐλευσῖνι τῇ 24 Μαΐου 1883.

[1] Περὶ τῶν διαφόρων σφραγίδων τούτων καὶ ἐν γένει περὶ δικαστικῶν πινακίων βλέπε ὅσα λαβόντες ἀφορμὴν ἐκ δύο ἀνεκδότων δικαστικῶν πινακίων ἐδημοσιεύσαμεν ἐν Bulletin de Corr. Hell. 1883 σελ. 29—36.

[1] Ἀκριβεστέρα παρατήρησις μ' ἔπεισεν ὅτι τὸ σημειωθὲν ὡς Μ εἶναι μόνον τὸ συνηθέστατον μεταξὺ αὐτῶν Ν, τῆς τετάρτης αὐτοῦ γραμμῆς πρὸς τὰ δεξιὰ οὔσης τυχαίας ὅλως.

(Ἐξεδόθη τῇ 18 Ἰουλίου 1883).

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
19/04/2024 04:46:48 EEST - 3.16.69.143